

Spis treści

Wstęp	11
Autografia (polsko-żydowska)	11
Metoda	12
Żydowsko-polskie, polsko-żydowskie	12
Piętno i ujawnienie	13
Porządek pracy	14

I. AUTOGRAFIA – PRÓBA TEORII

1. Autografie współczesne	19
Historia terminu	20
Tezy o autografii	25
Sygnowanie: twarz i imię	28
Techniki współczesnej autografii literackiej	36
2. Autografia i powtórzenie	39
Indywidualność osoby – wyjątkowość tekstu	39
Autobiograficzne powtórzenie	42
Powtórzenie jako zwornik biografii	43
Autorepetycja jako sygnał autobiografizmu	45
Iteratywność aktów autograficznych	46
Autokreacje i mitobiografie	48
Autobiokopia	52
3. Autografie i cykliczność	57
Auto(bio)graficzny ciąg narracyjny	58
Wewnętrzna intertekstualność autobiografizmu	61
Cykl czy konstelacja?	65

„Cykle” Henryka Grynberga	69
Cykl autobiograficzny a autograficzny ciąg narracyjny	73

II. PROZATORSKIE AUTOGRAFIE POLSKO-ŻYDOWSKIE

4. Literatura żydowska w językach nieżydowskich – wprowadzenie do lektury	81
Kultura żydowska i wielojęzyczność	82
Literatura doświadczenia żydowskiego	86
Ambiwalencje przestrzenne literatury mniejszej	91
Autobiograficzność bez autobiografii	95
<i>Amchu</i>	101
5. Sygnatury ukryte	103
Sygnatura imienna jako autogram	103
Imię, nazwisko	107
Adolf Rudnicki / Aron Hirschhorn – kryptosygnatura	112
Julian Strykowski / Pesach Stark – prawdziwe imię	114
Podsumowanie	120
6. Topografia tożsamości: Artur Sandauer	121
Krytyk i pisarz	121
Pisarz przestrzeni	125
Wspinaczka	131
Zejście	134
Ziemia Izraela	137
Zawieszenie	142
7. On-ja Artura Sandauera	145
Sandauer illeista	145
Między autobiografią a parabiografią	149
Był	155
Ja-on	158
8. Ja-ona, ona-ja: gramatyka podmiotu w powieściach Idy Fink i Hanny Krall	163
Pisać czy milczeć? I jak pisać?	163
<i>Podróż</i> Idy Fink: cena ocalenia	168
<i>Sublokator</i> ka Hanny Krall: cena bycia ocaloną	176
Znak urazu	185
9. Narzucona obcość i prawda pojedyncza: Kazimierz Brandys	187
Pisarz grany przez sytuację?	187
<i>Je ne sais pas</i>	189

Syn dwóch narodów wybranych	191
Imię obcości	197
„Krew pomieszana wzbogaca się przez sny obce”	199
Przeciw narzuconej obcości	202
„Ja... ja...”	205
10. „Ukrywałem przez jakiś czas Żyda”: Stanisław Lem	209
Literatura jako szybolet	209
Zastępczy przedmiot – zastępczy podmiot	214
Kryptolemologia / Lemokryptologia	222
Pisarz polsko-żydowski?	233

III. DODATEK: POLSKO-ŻYDOWSKIE AUTOGRAFIE POETYCKIE – DWA PRZYKŁADY

11. Dwa języki: <i>Campo di Fiori</i>	239
Dwie wersje	241
„...w ludzkim języku”	243
Język nasz – język ich	248
Dystans, obcość, ironia	253
Aneks. <i>Campo di Fiori</i> – zestawienie przekazów i odmian tekstu ...	259
12. Cień: <i>Elegia miasteczek żydowskich</i>	263
„Formuła nostalgii”	264
Trzy wersje tekstu	267
Dwa dyskursy	274
Nie ma miasteczek	277
„Gdzie szewc był poetą, zegarmistrz filozofem...” – krewni żydowscy	281
Koda	291
Bibliografia	293
Nota	311
Indeks osób	313
<i>Polish-Jewish Autographies</i> (Summary)	323